

ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΑΚΡΟΑΤΕΣ

Η αληθινή ενώτιση θα σας βοηθήσει να γνωρίζετε πώς να βοηθήσετε στην κάλυψη των πνευματικών και υλικών αναγκών των άλλων όπως θα έκανε ο Σωτήρας.

Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε: «Ίσως ακόμη πιο σημαντικό από το να μιλάμε είναι να ακούμε με προσοχή... Αν ακούμε με αγάπη, δεν θα χρειασθεί να διερωτηθούμε τι να πούμε. Θα μας δοθεί – από το Πνεύμα»¹.

Η ενώτιση είναι μία δεξιότητα που μπορούμε να μάθουμε. Η ενώτιση δείχνει την αγάπη μας για τους άλλους, βοηθά στην οικοδόμηση ισχυρών σχέσεων και προσκαλεί το Πνεύμα να μας ευλογήσει με τη δωρεά της διάκρισης, ώστε να μας βοηθήσει να καταλάβουμε τις ανάγκες των άλλων². Ορίστε πέντε τρόποι που μπορούμε να βελτιώσουμε το πώς ακούμε με προσοχή.

1. Δώστε τους χρόνο

Πολλοί άνθρωποι χρειάζονται χρόνο να συγκεντρώσουν τις σκέψεις τους πριν μιλήσουν. Δώστε τους χρόνο να σκεφθούν τόσο προτού όσο και αφού πουν κάτι (βλέπε Ιακώβου 1:19). Επειδή ακριβώς σταμάτησαν να

μιλούν δεν σημαίνει ότι έχουν πει όλα όσα πρέπει. Μην φοβάστε τη σιωπή (βλέπε Ιώβ 2:11-3:1 και Αλμα 18:14-16).

2. Δώστε προσοχή

Σκεφτόμαστε πιο γρήγορα απ' ό,τι μιλούν άλλοι. Αντισταθείτε στον πειρασμό να βγάλετε συμπεράσματα ή να σκεφθείτε εκ των προτέρων τι θα πείτε όταν οι άλλοι έχουν τελειώσει (βλέπε Παροιμίες 18:13). Αντιθέτως, ακούστε με πρόθεση να καταλάβετε. Η απάντησή σας θα είναι καλύτερη, επειδή θα είναι εμπεριστατωμένη από μεγαλύτερη κατανόηση.

3. Διευκρινίστε

Μην φοβάστε να κάνετε ερωτήσεις που διευκρινίζουν κάτι που δεν καταλάβατε (βλέπε Κατά Μάρκον 9:32). Η διευκρίνηση μειώνει την παρανόηση και δείχνει το ενδιαφέρον σας σε ό,τι λέγεται.

4. Συλλογισθείτε

Παραφράστε ό,τι ακούσατε και πώς καταλαβαίνετε ότι νιώθουν οι άλλοι. Αυτό τους βοηθά να ξέρουν εάν έχουν γίνει κατανοητοί και τους δίνει ευκαιρία να διευκρινίσουν.

5. Βρείτε κοινό έδαφος

Ενδεχομένως να μην συμφωνείτε με όλα όσα ειπώθηκαν, αλλά συμφωνείτε με ό,τι μπορείτε χωρίς να παρερμηνεύετε τα δικά σας συναίσθηματα. Το να είσθε ευχάριστοι μπορεί να βοηθήσει να εκτονωθεί η ανησυχία και η αμυντική στάση (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:25).

Ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον διδάξε ότι θα πρέπει να «μάθουμε να ακούμε και να ακούμε για να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλον»³. Καθώς ενωτιζέστε με την πρόθεση να μάθετε για άλλους, θα είστε σε καλύτερη θέση να καταλάβετε τις ανάγκες τους και να ακούτε προτροπές για το πώς μπορείτε να φροντίζετε για τους γύρω σας όπως θα έκανε ο Σωτήρας.

Η ενώτιση είναι αγάπη

Μία ιστορία από τον Πρεσβύτερο Χόλλαντ επεξηγεί τη δύναμη της ενώτισης:

«Ο φίλος μου Τρόν Ράσσελ έβγαλε αργά το φορτηγάκι του από το γκαράζ του... Αισθάνθηκε τον πίσω τροχό του να κυλάει πάνω από ένα βουναλάκι... Βγήκε έξω και μόνον για να βρει τον πολύτιμο εννιάχρονο γιο του, Ωστιν, πεσμένο μπρούμητα στο πεζοδρόμιο... Ο Ωστιν έφυγε.

»Ανήμπορος να κοιμηθεί, να βρει γαλήνη, ο Τρόν ήταν απαρηγόρητος... Όμως σε εκείνον τον καιρό της αγωνίας ήλθε... ο Τζων Μάννινγκ...

»Εγώ ειλικρινά δεν ξέρω με τι χρονοδιάγραμμα ο Τζων και ο μικρότερος συνάδελφός του έκαναν επισκέψεις στο σπίτι των Ράσσελ... Εκείνο που ξέρω είναι ότι την περασμένη άνοιξη ο αδελφός Μάννινγκ έσκυψε και σήκωσε τον Τρόν Ράσσελ από την τραγωδία εκείνου του αυτοκινητόδρομου, σαν να σήκωνε τον ίδιο τον μικρό Ωστιν. Όπως... ο αδελφός στο Ευαγγέλιο που θα έπρεπε να είναι, ο Τζων απλώς ανέλαβε τη φροντίδα ιεροσύνης και φύλαξης του Τρόν Ράσσελ. Ξεκίνησε λέγοντας: “Τρόν, ο Ωστιν σε θέλει όρθιο στα πόδια σου

ξανά –και στο γήπεδο του μπάσκετ– έτσι θα είμαι εδώ κάθε πρωί στις 5:15 π.μ. Να είσαι έτοιμος...”

»“Δεν ήθελα να πάω” μου είπε αργότερα ο Τρόν “γιατί έπαιρνα πάντα τον Ωστιν μαζί μου... Όμως ο Τζων επέμεινε κι έτσι πήγα. Από εκείνη την πρώτη ημέρα, μιλούσαμε – ή μάλλον εγώ μιλούσα και ο Τζων άκουγε... Στην αρχή ήταν δύσκολο, όμως με τον καιρό κατάλαβα ότι είχα βρει τη δύναμή μου στη μορφή του [Τζων Μάννινγκ], ο οποίος όμως με αγαπούσε και με άκουγε, μέχρις ότου, τελικά, ο ήλιος ανέτειλε ξανά στη ζωή μου”⁴.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζέφρυ Χόλλαντ, “Witnesses unto Me”, *Λιαχόνα*, Ιούλιος 2001, 16.
2. Βλέπε Ντέιβιντ Μπέντναρ, στο “Panel Discussion” (παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, Νοε 2010), broadcasts.lds.org.
3. Ράσσελ Νέλσον, “Listen to Learn”, *Ensign*, Μάιος 1991, 23.
4. Τζέφρυ Χόλλαντ, «Απεσταλμένοι της Εκκλησίας», *Λιαχόνα*, Νοε 2016, 62, 67.

ΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΟΠΩΣ ΕΚΑΝΕ Ο ΣΩΤΗΡΑΣ

Καθώς ο Ιησούς ανεχώρησε από την Ιεριχώ, δύο τυφλοί έκραξαν προς Εκείνον λέγοντας: «Ελέησέ μας, Κύριε...

»Και καθώς ο Ιησούς στάθηκε, τους φώναξε, και είπε: Τι θέλετε να σας κάνω;

»Του λένε: Κύριε, να ανοιχτούν τα μάτια μας.

»Και ο Ιησούς, επειδή τους σπλαχνίστηκε, άγγιξε τα μάτια τους· κι αμέσως τα μάτια τους ξαναείδαν, και τον ακολούθησαν» (Κατά Ματθαίον 20:30, 32-34).

Τι μπορούμε να μάθουμε από τον τρόπο που ενωτιζόταν ο Σωτήρας;

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Σκεφθείτε πώς θα εφαρμόσετε αυτές τις αρχές στο πώς τελείτε διακονία. Ρωτήστε αυτούς στους οποίους τελείτε διακονία τι χρειάζονται. Ενωτισθείτε τις απαντήσεις τους και τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος. Ενεργήστε επ’ αυτών που ακούτε.

Οι αρχές τέλεσης διακονίας έχουν σκοπό να μας βοηθήσουν να μάθουμε να φροντίζουμε ο ένας τον άλλον – όχι να τις αναφέρουμε ως μήνυμα. Καθώς γνωρίζουμε αυτούς που υπηρετούμε, το Άγιο Πνεύμα θα μας παρακινήσει να καταλάβουμε ποιο μήνυμα θα μπορούσαν να χρειασθούν εκτός από τη φροντίδα και τη συμπόνια μας.